

1. ארגון העיתונאים בישראל

2. ועד עיתונאי חדשות 13

על ידי ב"כ, עוה"ד ד"ר מורן סבוראי ואח'
ממשרד עורכי דין בשה זבידה סבוראי
רחוב מצדה 7 (מגדל ב.ס.ר. 4 קומה 23) בני ברק
טלפון: 03-7743000; פקסימיליה: 03-7743001
דוא"ל: office@bszlaw.co.il

"המבקשים"

- נגד -

חברת חדשות 13 בע"מ ח.פ. 513174565

על ידי ב"כ, עוה"ד מורן פרידמן ו/או הילה זקס ואח'
ממשרד פישר בכר חן וול אוריון ושות'
רחוב דניאל פריש 3, תל אביב 6473104
טלפון: 03-6069656; פקסימיליה: 03-6069672
דוא"ל: hsachs@fbclawyers.com; mfriedman@fbclawyers.com

"המשיבה" או
"חברת החדשות"

תגובה מטעם רשת מדיה בע"מ לבקשת המבקשים מיום 4.5.2020

בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד מיום 4.5.2020, מתכבדת רשת מדיה בע"מ ("רשת"), להגיש את תגובתה לבקשת המבקשים מיום 4.5.2020 ("הבקשה").

א. פתח דבר

1. במסגרת הבקשה התבקש בית הדין הנכבד להורות על צירוף רשת להליך, וכן ליתן צו הצהרתי לפיו, בהתקיים הנסיבות המתוארות בבקשה, חברי דירקטוריון רשת "יהיו אחראים בעקיפין ובמישרין להפרת ההסכם הקיבוצי על ידי חברת החדשות...".
2. אכן, על פני הבקשה עצמה ניכר כי היא דלת עובדות ונטולת בסיס משפטי, באופן שאין בה, אף מתוכה היא, כדי לבסס עילה למתן הסעדים המבוקשים בה, וכבר מטעמים אלה יש לדחותה.
3. מעבר לכך, הבקשה מבוססת, רובה ככולה, על הצגה מגמתית ושגויה של ההחלטה שדירקטוריון רשת עתיד היה לקבל, לדעת המבקשים, בעניין תקציב המשיבה בסמוך לאחר הגשת הבקשה, ועל הטענה כי החלטה זו (שכנגדה לא התבקש כל סעד) תגרוור הפרה של ההסכם הקיבוצי על ידי המשיבה, במסגרתו התחייבה האחרונה שלא לבצע פיטורי צמצום בתקופה שפורטה בהסכם.
4. לא מינייה ולא מקצתיה; כפי שיובהר להלן, ההחלטה שקיבל דירקטוריון רשת התקבלה כדין, מתוך מימוש חובותיהם של הדירקטורים על פי דין.
5. למעלה מן הצורך יצוין, כי דירקטוריון רשת החליט להעמיד את תקציבה של חברת החדשות לתקופה שמיום 1.7.2020 ועד יום 31.12.2020 על סך של 31.2 מיליון ₪, באופן שיחד עם התקציב במחצית הראשונה של שנת 2020 יעמוד תקציב המשיבה לשנת 2020 על סך של כ- 80 מיליון ₪.
6. נוכח החלטה זו, ומבלי לגרוע מיתר טענות רשת, ברור כי אף לשיטתם (חסרת הבסיס) של המבקשים אין עוד כל טעם או תוחלת לבקשה, בין היתר מן הטעם שתחולתה של ההחלטה מיום 1.7.2020, קרי - לאחר המועד אליו מתייחסת טענתם (חסרת הבסיס) של המבקשים לעניין הפרה של חברת החדשות

את ההסכם הקיבוצי בינה לבין עובדיה; וממילא המדובר בבקשה שמלכתחילה נועדה לסרב ולעכב מהלכים מחויבי המציאות, מתוך ראייה קצרת טווח, הפוגעת בחברה שהיא מקור פרנסתם של העובדים המיוצגים על ידי המבקשים.

7. רק להשלמת התמונה יצוין, כי הבקשה היא ניסיון נוסף של המבקשים לגרור את רשת להליך, אף שאינה המעסיק של העובדים המיוצגים על ידי המבקשים ולמרות שאינה צד נדרש בהליך. המבקשים סבורים ככל הנראה כי עצם צירופה של רשת להליך יוסיף לקופתה כספים שאין לה, אולם הטעמים שבבסיס הניסיון לערב את רשת במהלכים פנימיים של חברת החדשות חותרים תחת עקרונות היסוד של אסדרת שידורי הטלוויזיה המסחריים בישראל, לרבות עצמאותן של חברות החדשות בערוצים המסחריים. כפי שנראה להלן, שרובה של רשת להליך דנן עומד גם בסתירה חזיתית לדיני התאגידים הנוהגים בישראל, לרבות חובות נושאי משרה על פיהם.

8. מכל מקום, אין בסיס - עובדתי או משפטי - לאף אחד מן הסעדים שהתבקשו כנגד רשת, ויש לדחות את הבקשה על כל ראשיה.

9. להלן נעמוד על הדברים ביתר פירוט.

ב. יש לדחות את הבקשה, הנוספת, לצירוף רשת להליך

1.1. המבנה הרגולטורי המסדיר את פעילות בעל הרישיון ואת פעילותה של חברת החדשות

10. רשת היא בעלת רישיון לשידורי טלוויזיה בערוץ 13 לפי חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 ("חוק הרשות השנייה"); רישיון זה אינו כולל שידורי חדשות.

11. שידורי החדשות (כהגדרתם בחוק הרשות השנייה), והם בלבד, משודרים על ידי המשיבה (ששמה הנכון הוא חדשות 10 בע"מ), על פי רישיון (נפרד) לשידורי חדשות שניתן לה לפי חוק הרשות השנייה. המשיבה היא חברת בת של רשת, בבעלותה המלאה.

12. חוק הרשות השנייה כולל שורה של הסדרים שנועדו להבטיח הפרדה בין בעל הרישיון לשידורים בכל ערוץ לבין חברת החדשות המשדרת באותו ערוץ, בין היתר במטרה לשמור על עצמאותן של חברות החדשות בערוצי הטלוויזיה המסחריים. בכלל זאת, נקבעו הוראות שונות לעניין איסור התערבות בתכנים המשודרים בשידורי החדשות. בנוסף, הרכב הדירקטוריון של חברות החדשות נקבע בחוק, ושתי חמישיות מהדירקטורים הן נציגי ציבור הממונים על ידי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו.

13. ההסדרים הנוגעים למימון חברות החדשות קבועים בחוק הרשות השנייה ובתקנות לפיו. החוק מטיל על בעל הרישיון (בערוץ 13 - רשת) חובת הוצאה לשידורי חדשות, וסכום ההוצאה השנתית לשידורי חדשות תלוי בהכנסותיו של בעל הרישיון באותה שנה. הסדר משפטי זה מגלם תזקה, לפיה התקציב הנגזר מהוראות החוק הוא תקציב מספיק לצורך שידורי חדשות ברמה נאותה, ומכל מקום סוגיה זו היא נושא לדיון (אם בכלל) בין בעל הרישיון לבין הגורם המאסדר (אשר גם הוא אינו מוסמך לחייב בעל רישיון להוציא לשידורי חדשות סכום גבוה מסכום המינימום השנתי הקבוע בחוק).

14. רשת קובעת את **המסגרת התקציבית** של חברת החדשות, קרי - ההוצאה שרשת מחליטה להוציא לשידורי חדשות בכל שנה. מסגרת תקציבית זו נגזרת הן משיקולי **לוח השידורים** של רשת - שעות שידורי חדשות מהוות חלק קטן מלוח השידורים של רשת, הפרוש על פני 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע. לוח שידורים זה נקבע (לרבות תמהיל השידורים) על ידי מנכ"ל רשת כעורך האחראי של

- השידורים (סעיף 62ב לחוק הרשות השנייה); הן משיקולי **תקציב** - ההוצאה הכוללת של רשת לשידורים, ובכלל זאת ההוצאה לשידורי חדשות, נגזרת מהכנסותיה, ממקורות המימון שלה ומאילוניה התקציביים; והן משיקולים **רגולטוריים** - כמוסבר לעיל, ההוצאה לחדשות מוסדרת בדיון, ורשת עומדת בכל הוראות הדין החלות עליה בנוגע לתקציב החדשות.
15. משעה שנקבעת המסגרת התקציבית, מסיים בעל הרישיון (במקרה דנן - רשת) את תפקידו בכל הנוגע לתקציב חברת החדשות המשדרת באותו ערוץ, וזה עובר לטיפולם הבלעדי של האורגנים המוסמכים של חברת החדשות הרלוונטית.
16. אכן, מבנה התקציב, הקצאת הסכומים בין סעיפי התקציב השונים, יישום המשמעויות האופרטיביות של המסגרת התקציבית - כל אלו מסורים לסמכותם ולשיקול דעתם של הנהלת חברת החדשות בכל ערוץ ושל הדירקטוריון שלה.
17. הפרדה זו, בין סמכויותיהם של האורגנים בבעל הרישיון לשידורים בערוץ לבין סמכויות האורגנים בחברת החדשות המשדרת באותו ערוץ, נובעת לא רק מהעובדה שמדובר בתאגידים שונים, שכל אחד מהם ישות משפטית נפרדת על פי דיני התאגידים, אלא גם מתוך העיקרון הרגולטורי בדבר עצמאות חברת החדשות; שהרי דיון פרטני בתקציב מצריך החלטות ספציפיות הנוגעות לתכנים, לכוח אדם וכו', שדומה שאין צורך להכביר מילים על הרגישות המובנת הכרוכה בהן.
18. סוגיה נוספת שיש להידרש אליה, כדי לפזר את הערפל שיוצרים המבקשים, היא תכניות האקטואליה המשודרות בערוץ.
19. כמוסבר לעיל, על פי חוק הרשות השנייה ורישיונה, המשיבה רשאית לשדר אך ורק שידורי חדשות. "שידורי חדשות" על פי חוק הרשות השנייה (סעיף 1) הם "שידורי מהדורות חדשות ויומני חדשות"; לעומת זאת, תכנית אקטואליה, ובלשון כללי הרשות השנייה¹ - "תכנית בענייני היום", היא "תכנית, **שאינה שידורי חדשות**, העוסקת בהרחבה של אירועים ונושאים אשר עלו סמוך לשידורה במסגרת החדשות".
20. הנה כי כן, תכניות האקטואליה (תכניות בענייני היום) המשודרות בערוץ 13 משודרות **אך ורק** במסגרת הרישיון של **רשת**.
21. לפיכך, טענות המבקשים כי רשת מחויבת להפיק את תכניות האקטואליה באמצעות חברת החדשות, וכי הפקתן על ידי רשת פוגעת, כביכול, באתיקה העיתונאית, לא רק חסרות שחר, אלא סותרות חזיתית את הוראות החוק והרישיונות; שהרי לחברת החדשות, שרישיונה תחום לשידורי **חדשות**, **אסור** לשדר תכניות אקטואליה, שמעצם הגדרתן **אינן** שידורי חדשות.
22. רשת רשאית, אפוא, להפיק תכנים אלה בעצמה, באמצעות מפיק חיצוני או באמצעות חברת החדשות, הכל בהתאם לשיקול דעתה; ואין כל בסיס לטענת המבקשים כאילו יש בידיהם זכות קנויה לכפות על רשת להזמין הפקות מחברת החדשות דווקא.
23. עוד יודגש בהקשר זה, כי החלטתה של רשת להזמין (או לא להזמין) הפקה מסוימת מחברת החדשות **אינה** נעשית בכובעה **כבעלת מניות** בחברה, אלא **כמזמין הפקה**, על כל המשתמע מכך.

¹ כללי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו (שידורי תכניות טלוויזיה בידי בעל זיכיון), התש"ע-2009

ב.2. היעדר סמכות עניינית - רשת אינה המעסיק של עובדי המשיבה ואינה צד דרוש בהליך

24. סעיף 24 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 קובע אילו נושאים נמצאים במסגרת סמכותו העניינית של בית הדין לעבודה. העיקרון הבסיסי העומד ביסוד סעיף 24 לחוק, למעט חריגים אשר אינם מענייננו, הינו כי אך ורק צדדים ליחסי עבודה הם אלו אשר ענייניהם נדונים בפני בית הדין לעבודה. במילים אחרות: עובד ומעסיק.
25. רשת אינה מעסיקתם של עובדי חברת החדשות, ואין ביניהם יחסי עבודה. חברת החדשות היא מעסיקתם של עובדיה.
26. כבר מטעם זה, ובכל הכבוד, דיון בין רשת לבין עובדי חברת החדשות חורג מסמכותו העניינית של בית דין נכבד זה.
27. סעיף 18 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 קובע, כי בית הדין לעבודה רשאי לצרף בעל דין להליך לצורך ייעול הדיון.
28. צירופה של רשת להליך דנן לא ייעל את הדיון, אלא יסרבל אותו, באשר אין לרשת יריבות עם נציגות העובדים ואין נושאים שאמורים להידון ביניהן.
29. רשת קובעת את המסגרת התקציבית של חברת החדשות, כמוסבר לעיל, משיקולים תוכניתיים, תקציביים ורגולטוריים, וכבעלת מניות.
30. **המסגרת התקציבית אינה נושא לדיון בין רשת לבין עובדי חברת החדשות**; השיקולים לקביעתה מצויים בסמכותה הבלעדית של רשת, מכוח הדין; בכל הכבוד, לא ניתן לכפות על רשת - כשם שלא ניתן לכפות על בעל מניות כלשהו - להזרים כספים נוספים לחברה אשר בבעלותו; לא ניתן לכפות על רשת לשנות את לוח השידורים שלה באופן שיגדיל את ההוצאה לחדשות; ולא ניתן לכפות על רשת להוציא לשידורי חדשות סכומים הגבוהים מהסכומים שהיא מחויבת להוציא על פי החוק (ומכל מקום, זהו דיון בין רשת לבין הרגולטור הרלוונטי, שאינו בסמכותו של בית דין נכבד זה).
31. כמוסבר לעיל, עם קביעת המסגרת התקציבית, **סיימה רשת את תפקידה בנוגע לתקציב החדשות**; הנהלת חברת החדשות ודירקטוריון חברת החדשות הם אלו אשר קובעים, באופן עצמאי, מה יעשו וכיצד יכלכלו את צעדיהם על בסיס התקציב אשר נקבע לפעילות החברה. רק ההשלכות של החלטות אלו, המתקבלות על ידי האורגנים המוסמכים של **חברת החדשות**, על זכויות עובדי חברת החדשות - הן נושא לדיון בין חברת החדשות לבין ארגון העובדים היציג בחברה, ובין צדדים אלה בלבד.
32. המבקשים שבים וטוענים, כי רשת היא צד נדרש להליך, תוך הסתמכות על פסיקה בלתי רלוונטית בעליל; כך, למשל, נסמכים המבקשים על פסק הדין בעניין **רכבת ישראל** (בר"ע 50556-09-11 הסתדרות העובדים הכללית החדשה-איגוד עובדי התחבורה ואח' - חברת רכבת ישראל בע"מ, ניתן ביום 28.9.2011; **"עניין הרכבת"**); אלא שפסק דין זה, ככל שהוא רלוונטי לענייננו, מוביל דווקא למסקנה הפוכה:
- 32.1. **ראשית**, מדינת ישראל כלל לא הייתה צד להליך בעניין הרכבת, אלא הגישה עמדה בהליך ותו לא (אף שהמדובר בחברה **ממשלתית**);
- 32.2. **שנית**, הדיון בתיק נסב אודות סיווגה של השביתה: **האם שביתה פוליטית או שביתה כלכלית**. זאת, נוכח הטענה שהמדינה קיבלה החלטה, שבגינה פתחו עובדי הרכבת בשביתה, כבובעה כריבון. בוודאי שאין להשליך מפסק דין בו נדון סיווגה של שביתה לענייננו;

32.3. שלישית, ההחלטה של המדינה, שבעקבותיה נפתחה השביתה, היתה שהתחזוקה של הקרונות תתבצע על ידי עובדי היצרן של הקרונות (ולא עובדי הרכבת) - כלומר החלטה שמתייחסת לגרעין יחסי העבודה וקובעת במישרין שעבודה מסוימת תתבצע על ידי עובדים חיצוניים.

יתירה מכך, בסעיף 8 לפסק הדין נזכר במפורש, כי במסגרת הסכמים שנחתמו בין המדינה לבין רכבת ישראל, התחייבה הרכבת לפעול בהתאם להנחיות נציגי המדינה המוסמכים ולפרסם מכרזים רק לאחר קבלת אישור נציגי הממשלה - " על פי הסכם הפיתוח, מחויבת החברה לפעול בהתאם להנחיות נציגי הממשלה המוסמכים שהם כולם יחד...".

למעשה, כעולה מפסק הדין, החלטות הממשלה הן אלו אשר קובעות כיצד ובאילו תנאים רשאית רכבת ישראל להתקשר במכרזים שונים, באופן שמתערב במישרין ביחסי העבודה בין חברת הרכבת לעובדיה - " הוחלט כי חברת רכבת ישראל רשאית להתקשר עם ספקיות הציוד הנייד. "ההתקשרות תכלול גם חוזי תחזוקה" (סעיף 24 להחלטת הממשלה)".

32.4. רביעית, אין בעניין הרכבת קביעה כלשהי של בית הדין הארצי כי חלה על המדינה חובה לנהל משא ומתן עם ארגון העובדים היציג של חברת הרכבת. הקביעות מתייחסות אך ורק לחובתו של המעביד - הוא רכבת ישראל - לקיים משא ומתן עם העובדים ;

32.5. חמישית, רשת אינה מדינת ישראל, ובכל הכבוד הנורמות החלות על מדינת ישראל, העושה שימוש לסירוגין בכובעה כמעסיק ובכובעה כריבון, אינן חלות על רשת ;

32.6. שישית, כידוע, בכל הנוגע לשינויים מבניים ולהסכמי שכר בחברות ממשלתיות, בגופים נתמכים ובגופים מתוקצבים, המדינה היא זו אשר מצטרפת מיוזמתה למשאים ומתנים, ופעמים רבות נציגי הממונה על השכר במשרד האוצר הם אלו אשר נוטלים חלק פעיל, מיוזמתם-הם, בניסוח ההסכמים הקיבוציים. גם מסיבה זו, עצם השאלה האם חלה על המדינה חובה לנהל משא ומתן עם עובדי הרכבת כלל לא עלתה בעניין הרכבת ;

32.7. גם פסה"ד בעניין חברת החשמל (בר"ע (ארצי) 20768-04-14 מדינת ישראל - חברת החשמל בע"מ) אליו מפנים המבקשים כלל אינו רלוונטי למקרה דנן, ומכל מקום - הוא תומך דווקא בגישת רשת. אף שם נערך הדיון בקונטקסט של נקיטת צעדים ארגוניים, ואף שם מדובר בחברה ממשלתית, שתנאי השכר בה כפופים להחלטות הממונה על השכר, ועל כן המדינה הסכימה לנהל משא ומתן עם עובדי חברת החשמל, ומעל לכל אלה - בבסיס הסכסוך שם עמדה רפורמה שקידמה המדינה בכובעה כריבון ואשר הורתה במישרין (בשונה מענייננו) על שינוי זכויות העובדים בחברת החשמל (ראו, למשל, הפירוט בסעיף 27 לפסק הדין), שינויים אשר כלשון בית הדין "נוגעים בבסיסה וביסודותיה של מערכת יחסי העבודה בחברת החשמל ושל אופן העסקתם ושכרם של העובדים" (שם). פסק הדין כולו, והרציונלים שביסודו, מתייחסים במפורש למדינה, ומושתתים על מעמדה המיוחד של המדינה כמנהיגה של רפורמות מבניות, הפרטות וכדו' בגופים שהיא שולטת בהם ;

32.8. במקרה דנן, לעומת זאת:

- 32.8.1. רשת אינה המדינה ואינה הריבון. רשת היא חברה פרטית, אשר בכובעה כבעלת מניות וכחלק מלוח השידורים הכולל שלה, קובעת את **המסגרת התקציבית** של חברת החדשות. ממועד זה ואילך חברת החדשות, והיא בלבד, קובעת כיצד להתנהל עם תקציבה;
- 32.8.2. רשת אינה מעורבת בהחלטות הפרטניות - היקף כוח האדם, תנאי שכר וכו', אינה מתערבת ביחסי העבודה בחברת החדשות, ואינה אוסרת על חברת החדשות (בשונה ממערכת היחסים בין גוף נתמך או מתוקצב לבין המדינה) לתת שכר מעבר לרף מסוים או לשנות את תנאי ההעסקה של עובדיה;
- 32.8.3. רשת אינה מחליטה עבור חברת החדשות האם לבצע פעולות שעניינן שידורי חדשות באמצעות עובדיה או באמצעות מיקור חוץ ואינה מעורבת בתוכנם של ההסכמים הקיבוציים בין חברת החדשות לבין עובדיה.
33. עוד נעיר בהקשר זה, כי גם רשת תלויה בצדדים שלישיים רבים לצורך קיום תקציבה שלה. לפי הגיונם של המבקשים, יש לצרף גם צדדים שלישיים אלה להליך, שהרי החלטותיהם משפיעות על המקורות התקציביים של רשת, שמשפיעים בתורם על תקציב חברת החדשות; ואין לדבר סוף. ברי כי מדובר בגישה אבסורדית, שאין לה אחיזה בדין או היתכנות מעשית.
34. הנה כי כן, רשת אינה המעסיק של עובדי חברת החדשות, אין בינה לבין עובדי חברת החדשות יחסי עבודה, ומשכך אין בינה לבין נציגות העובדים כל קשר משפטי.
35. עתה, משהתקבלה החלטת דירקטוריון רשת בדבר תקציב חברת החדשות למחצית השנייה של שנת 2020, הנהלת חברת החדשות והדירקטוריון שלה הם אשר יקבלו החלטות הנוגעות לניהול תקציבה, לרבות מצבת כח האדם בחברה. בהתאם, השלכותיהן של החלטות אלו ילובנו במשא ומתן קיבוצי בין הארגון היציג בחברת החדשות לבין חברת החדשות - היא המעסיק, וביניהם בלבד. **רשת סיימה את תפקידה בקשר לתקציב החדשות והיא אינה צד למשא ומתן זה.**
36. אשר על כן, ובכל הכבוד, אין הצדקה לסטות מדיני הסמכות העניינית של בית דין נכבד זה, כמו גם מדיני החברות ועקרון האישיות המשפטית הנפרדת, ומהוראות חוק הרשות השנייה, ויש לדחות את הבקשה לצירוף רשת להליך.

ג. טענת המבקשים כאילו החלטה של דירקטוריון רשת בנוגע לתקציב חברת החדשות תגרוור הפרה של ההסכם הקיבוצי על ידי חברת החדשות - שגויה מיסודה

37. נוכח האמור עד כאן, ברי כי דירקטוריון רשת סוברני לקבל כל החלטה בעניין תקציב חברת החדשות, בהתאם לשיקול דעתו, ובכל הכבוד אין למבקשים זכות להתערב בה.
38. למעלה מן הצורך, אפוא, נתייחס להחלטה שקיבל דירקטוריון רשת בנושא זה ביום 5.5.2020.
39. החלטה זו התקבלה בהמשך למתווה שסוכם בין חברת החדשות לבין המבקשים במסגרת ההליך בתיק שבכותרת; רשת מסרה נתונים לנציגות העובדים מעבר לקבוע במתווה, אפשרה לה פרק זמן ארוך יותר מזה שנקבע במתווה להצגת טיעוניה, והנציגות שטחה את טיעוניה - המשפטיים, הכלכליים והעיתונאיים - באופן נרחב ומקיף בפני הדירקטוריון. טיעוניה הנציגות היו בפני חברי

דירקטוריון רשת בעת הדיון, והם נשקלו במסגרת מכלול השיקולים שעליהם לשקול בסיטואציה הפיננסית הקשה בה מצויה רשת.

40. כאן המקום לציין, כי חשיבותה, מקצועיותה ועצמאותה של חברת החדשות מצויות תדיר בראש מעייניהם של הנהלת רשת והדירקטוריון שלה, אף בעת שאין מונחים בפניהם טיעוני נציגות העובדים; עקרונות אלה באים לידי ביטוי **מעשי** בהתנהלותה של רשת, ומגובים בהשקעה של **עשרות מיליוני ש"ח**, מידי שנה, בחברת החדשות; אלא שדווקא מתוך שיקולים אלה, נדרשת הלימה בין תקציב חברת החדשות לבין מקורותיה התקציביים של רשת עצמה, שאם לא כן לא ניתן יהיה לקיים את חברת החדשות לאורך זמן, פשוטו כמשמעו.

41. יודגש ויובהר: דירקטוריון רשת קובע את **מסגרת התקציב** של חברת החדשות. הוא אינו נדרש לאופן היישום של התקציב, לחלופות השונות הנגזרות משיקולים פנימיים של חברת החדשות, לחלוקה בין סעיפי התקציב השונים, לפריסתו על ציר הזמן וכו'. לפיכך, כל ניסיון לקשור בין החלטות של דירקטוריון רשת לבין צעדים **פרטניים** עליהם מחליטים האורגנים המוסמכים של חברת החדשות - חסר יסוד ונדון לכישלון.

42. למעלה מן הצורך, אפוא, וכאמור בפתח הדברים, נציין כי דירקטוריון רשת החליט להעמיד את תקציבה של חברת החדשות לתקופה שמיום 1.7.2020 ועד יום 31.12.2020 על סך של 31.2 מיליון ₪, באופן שיחד עם התקציב במחצית הראשונה של שנת 2020 יעמוד תקציב המשיבה לשנת 2020 על סך של כ- 80 מיליון ₪.

43. בנסיבות אלו, ומבלי לגרוע מן האמור לעיל, ממילא נפלה טענת המשיבים (אף לשיטתם חסרת הבסיס) כי החלטת הדירקטוריון (שטרם התקבלה בעת הגשת הבקשה) תגרור הפרה של ההסכם הקיבוצי על ידי חברת החדשות; זאת, בין היתר מן הטעם שתחולתה של ההחלטה מיום 1.7.2020, קרי - לאחר המועד אליו מתייחסת טענתם (חסרת הבסיס) של המבקשים לעניין הפרה של חברת החדשות את ההסכם הקיבוצי בינה לבין עובדיה.

44. כאן המקום להזכיר, כי במהלך החודשיים האחרונים, מאות דירקטוריונים במשק הישראלי נאלצו לנקוט בצעדים דרסטיים בתגובה למשבר הקורונה - **זוהי חובתם של חברי הדירקטוריון על פי דיני התאגידים, וברור כי לא ניתן למנוע דווקא מדירקטוריון רשת, המצויה במצוקה פיננסית קשה, לקיים את החובות המוטלות עליו בהתאם לדין.**

45. עוד ראוי להזכיר בהקשר זה, כי סעיף 288 לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 קובע כי ניתן לחייב דירקטורים (או מנכ"ל), אשר אינם פועלים באופן סביר לצמצום הנזק לנושים, לשאת **באחריות אישית** לנזקים שנגרמו לנושי התאגיד בשל מחדלם. במילים אחרות, החלטה המונעת מחברי דירקטוריון לקבל החלטה לטובת התאגיד, הנדרשת מתוך התחשבות באינטרסים של נושי התאגיד, **במטרה להימנע מהגעה לחדלות פירעון**, מסכלת את יכולתם לפעול בהתאם לחובות אותן מטיל עליהם הדין וחושפת אותם לאחריות אישית. בהעדר אפשרות לפטור אותם מאחריות זו, לא ניתן כמובן למנוע מהם לממש את חובותיהם על פי חוק, מה גם שאין בכך כל תוחלת מקום שמדובר בהעדר מקורות למימון הפעילות.

46. בנסיבות אלו, מתייתר גם הצורך להידרש לצו ההצהרתי מהסוג שהתבקש, המופרך על פניו, הן מצד העילה, הן במישור הסעד, הן מבחינת הפורום והן בשל כך שאפילו המבקשים לא התייחסו אליו ברצינות, שהרי כלל לא ביקשו לצרף את הצדדים הרלוונטיים.

47. יש לדחות את הבקשה על כל ראשיה ולאפשר לצדדים האמיתיים להליך דנן - חברת החדשות ונציגות העובדים - לפתוח לאלתר במשא ומתן קיבוצי שעניינו הבטחת המשך פעילותה של חברת החדשות והתכנסות לתקציב וללוח הזמנים הנגזרים ממסגרת התקציב שנקבעה על ידי דירקטוריון רשת.

יורם בונן, עו"ד
פישר בכר חן וול אוריון ושות'
ב"כ רשת מדיה בע"מ

תל אביב, היום, 10 במאי 2020.